

Et Besøg i det nye Dragør.

— U: det længe siden, De har været i Dragør?

Jeg løste paa Cykle ud ad Byen til og havde en af de „Znosjole“ til Følgesvend.

— Godt og vel et halvt Aars Tid.

— Ja, saa vil De ikke kunne kende Byen igen.

Manden har Ret. Nu, da jeg har været der, maa jeg forundres over den Udvikling Byen paa en saa værdig Maade er begyndt paa. Først og fremmest er der at nævne den nye Jernbanestation, der nærmer sig sin Fuldførelse. Hvor saadan en moderne Bygning allerede i sin Borden virker i Dragør med alle de lave, tegl hængte Huse! Og nu Toget, der netop som jeg springer af Cyklen, kommer tusende frem med et Par Godsvoogne efter sig — hvor virker ikke dets Brusen og Lokomotivsløjstens Hvin i disse Omgivelser — næsten som Dregug i Urstov!

Dragør er opdaget. Der er næppe længere nogen Tvivl derom.

Se blot til det forholdsvis store Badehotel paa Strandsfællede End for Byen; det ligger lige ved Søen og faar en henrivende Udsigt over denne. Ikke uden Grund har det gamle hyggelige Hotel anstrenget sig. Det ligger ved Havnen, omtrent vis-à-vis den gamle Lodsstation og har benyttet Vinteren til at saa indrettet sig en vældig Glasveranda, hvorfra man har et godt Overblik over Dragørs maleriske Havn. Selve det gamle Dragør har isvrigt ikke skiftet nævneværdig Udseende. Torvet er blevet beriget med en smuk Plantning, og den Gaard, der brændte i Fjor, er opaaet i en pyntelig Stikkelse — ellers ligner heldigvis det gode, gamle Dragør endnu sig selv, og tallet være Beboernes kendte Konservatisme vil det sikkert vare længe, før „Eksstrabere“ rejser sig inde i den hyggelige, ejendommelige By.

Men udenfor rykker Villæerne frem; paa Grønningen Vest for Byen har der i Vinterens Løb rejst sig et Par Etykker, og Nord for Byen langs Dragørs Frstrand skyder de frem som Pabdehatte — længe varer det vel ikke, før Et a l, den kendte Overretssagsfører og Grundløber af Amagerjord, kan melde alt udsolgt.

En af de Villæer, der er ved at rejse sig her, fortjener særlig Opmærksomhed, thi den er i høj Grad interessant. Det er den, som Politiaassistent H a l d fra Christianehavn lader opføre. Som bekendt laa der Nord for Dragør to gamle Fyrtaarne; Ingeniør H a r b o e s g a a r d, der har indlagt Vand og Gas i Byen, beholdt det ene som Vandtaarn; det andet folgtes til Politiaassistent H a l d. Han har nu ladet bygge til Taarnet og faaet indrettet sig en ganske enestaaende Sommerbolig. Villæen er holdt i Borgstil — op ad Fyrtaarnets Vindeltrappe gaar man fra Etage til Etage for sluttelig at havne paa Taget, der i sin fulde Udstrækning er indrettet som en Slags Altan, hvorfra man har en imponerende Udsigt over Søen, hvis Bølger stummer om det gamle Fyrtaarns Granitfundament.

En anden Ejendom, som drager Opmærksomheden til sig, er den kendte Kemigraf Charles H a n s e n s. Man maatte ønske for Dragør, at den maa saa flere af den Slags Nybygninger, der ved deres ejendommelige Arkitektur staar brillant til selve Byens gammelbøgs Præg.

Jo, Skipperbyen paa Amagers sydøstlige Epius er alligevel paa et halvt Aar undergaaet en stor Forandring; ved første Djelast er de formelig, som om den struk er af Fjoretagsomhed. Naar nu til Sommer Banen aabnes, og Københavnerne til en Uvexling skal til at tage mod End i Stedet for mod Nord, kan den, som holder af den gamle, kære By, kun af Hjertet ønske den, at den — trods en moderne Tilstrømning af Turister, Badegæster og Spekulanter — maa vedblive at bevare den jævne, solioe Hygge, som altid har været dens fornemste Præg.

P. p.